

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 671

гр. София, 08.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в закрито заседание на 08.01.2025 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разглежда дело номер **13012** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 34, ал. 5 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на К. Л. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9, чрез адв. Г. Д. в качеството му на пълномощник, срещу мълчалив отказ за спиране на ревизия, възложена със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221324004032-020-001/12.08.2024 г., по искане за спиране на ревизия с вх. № Р-22221324004032-057-001-И/02.12.24 г.

В жалбата се твърди, че е поискано спиране на ревизионното производство на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 ДОПК, в която хипотеза органът по приходите действа при обвързана компетентност, поради което не разполага с правомощия да откаже спиране на производството.

Със становище ответникът иска отхвърляне на жалбата с мотив, че ревизионното производство по отношение на жалбоподателя е спирано веднъж на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 ДОПК.

От представените доказателства, съдържащи се в административната преписка, се установява, че на 02.12.2024 г. жалбоподателят е депозирал молба за пред приходния орган на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 ДОПК, с което е поискал ревизионното производство да бъде спряно. Изложени са аргументи за влошено здравословно състояние и е приложен болничен лист.

В срока по чл. 34, ал. 4 ДОПК компетентният орган, възложил ревизията, не се е произнесъл, поради което е налице мълчалив отказ по искането, отправено от жалбоподателя.

Жалбата до съда е подадена на 11.12.24 г., като същата е изпратена до настоящата инстанция заедно с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице и при спазване на 14-дневния срок по чл. 34, ал. 5 ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 34, ал. 1, т. 5 ДОПК производството се спира при подадена молба на субекта – еднократно, за определен срок, но не повече от три месеца. Съдът намира, че в случая са налице установените в нормата материалноправни предпоставки – ревизионното производство да е било спирано със заповед, с изрично посочен срок от три месеца, който е и допустимият съгласно закона. Нормата е императивна и не се предвижда възможност в хипотезата на чл. 34, ал.1, т. 5 ДОПК административният орган да извърши преценка дали да спре ревизионното производство, или не. След като законодателят не е използвал израза "може" или друг подобен, следва да се приеме, че органът действа при условията на обвързана компетентност и при получаване на такава молба, която е подадена за пръв път от ревизираното лице, е длъжен да спре производството.

От страна на органа, действащ в условията на обвързана компетентност, следва да се извърши само проверка относно наличието/липсата на предвидените в закона предпоставки: дали молбата е в хода на неприключило ревизионно производство, дали е първа и еднократна молба и дали изхожда от легитимирано лице. В процесния случай, тези предпоставки са безспорно установени по отношение на жалбоподателя и молбата, като допустима и обоснована, следва да бъде уважена.

За разлика от другите хипотези на чл. 34 ДОПК, където изрично е посочено, че се изискват доказателства относно фактите и обстоятелствата, обосноваващи спирането на производството, нормата на чл. 34, ал. 1, т. 5 ДОПК е специална и не предвижда преценка относно причините, които налагат спирането, както и доказването на искания срок за спиране на производството. Императивно е определен само максималният срок за спиране, който при логическото и систематическото тълкуване на нормата налага извода, че същият може да бъде еднократно поискан от субекта на данъчна ревизия, като не са нормативно установени изисквания или възможности, обосноваващи различен от искания срок, в рамките законоустановения по ДОПК.

В процесния случай няма данни в представената административна преписка възложената ревизия да е спирана със заповед на органа, възложил ревизията, в предходен момент, както се твърди от ответника. По депозираната молба–искане за спиране от жалбоподателя няма произнасяне в установения в чл. 34, ал. 4 ДОПК 7-дневен срок, поради което е налице мълчалив отказ. Същият е незаконосъобразен, тъй като са налице всички материални предпоставки съгласно чл. 34, ал. 1, т. 5 ДОПК, безспорно установени в хода на съдебното производство.

Мълчаливият отказ следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне, съгласно задължителните указания в мотивите на това определение по тълкуване и прилагане на закона, за издаването на акт за спиране за допустимия от закона срок, съгласно формираното и надлежно упражнено волеизявление на жалбоподателя.

Предвид изхода на спора и своевременното направеното искане за присъждане на разноски, съдът следва да осъди ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 1010 лв., в това число 1010 лв. адвокатско възнаграждение и 10 лв. държавна такса.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 34, ал. 6 ДОПК, Административен съд София–град, Първо отделение, 54 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Л. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9, Мълчалив отказ на орган по приходите при ТД на НАП-С., възложил ревизията, за спиране на производство по ревизия, възложена със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221324004032-020-001/12.08.2024 г., по искане за спиране на ревизия с вх. № Р-22221324004032-057-001-И/02.12.24 г.

ИЗПРАЩА преписката на органа, възложил ревизионното производство, за произнасяне по искането на жалбоподателя за спиране на ревизионното производство, образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221324004032-020-001/12.08.2024 г., по искане за спиране на ревизия с вх. № Р-22221324004032-057-001-И/02.12.24 г.

ОСЪЖДА ТД на НАП- С. при Националната агенция за приходите да заплати на К. Л. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9 разноси по делото в общ размер на 1010 /хиляда и десет/ лева.

Определението е окончателно.